

ข่าวกิจกรรมวัดบางแสน

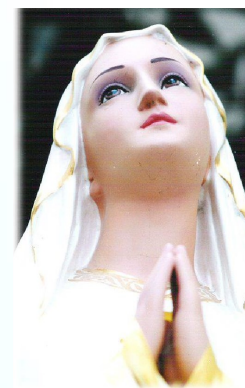
วันอาทิตย์ที่ 27 ธ.ค. สมโภชพระคริสตเจ้าแสดงองค์
พ่อทำมิสซาให้กับพี่น้องทุกท่านแล้วนะ

*** ประกาศ ด่วน จากพ่อเจ้าอาวาส ...**

ของดการเข้าร่วมพิธีมิสซาทั้งหมด

ตั้งแต่วันอาทิตย์ที่ 3 มกราคม เป็นต้นไป จนกว่าจะแจ้งให้ทราบเพิ่มเติม
ทั้งนี้ เพื่อให้การป้องกันไวรัสโควิด 19 รัศกุ่ม ในอีกระดับหนึ่ง

จบเทศกาลพระคริสตสมภพ เข้าสู่เทศกาลธรรมดา

สารวัด <http://www.bangsaenchurch.org>

วัดแม่พระเมืองลูร์ด

<< **OUR LADY OF LOURDES CHURCH** >> บางแสน

ปีที่ 27 ฉบับที่ 1350 วันอาทิตย์ที่ 10 ธันวาคม 2564/2021

ข้อคิด

“เจ้าเป็นบุตรที่รักของเรา เป็นที่โปรดปรานของเรา”

สิ่งที่ท่านยอห์นได้ประกาศได้ปรากฏขึ้นในวันนี้ เป็นเหตุการณ์เพื่อยืนยันถึงตัวตนของพระเยซูเจ้า
ฐานะที่ทรงเป็นพระบุตรของพระเป็นเจ้าจากเบื้องบน และยอห์นได้ชี้ไปที่พระองค์และเป็นบุคคลที่จะ
ช่วยให้เราได้รับรอดพ้นจากบาป ท่านไม่ได้ยึดติดกับความสำเร็จ ชื่อเสียงแต่ตรงกันข้ามท่านแสดง
ความถ่อมตนต่อหน้าทุกคน ท่านไม่ได้ประกาศตัวตนของท่านให้คนเชื่อและยึดในตัวท่าน แต่ท่าน
ประกาศถึงพระเยซูองค์พระผู้ไถ่ให้รอดที่เราจะต้องติดตาม

ปฏิทินสัปดาห์หน้า

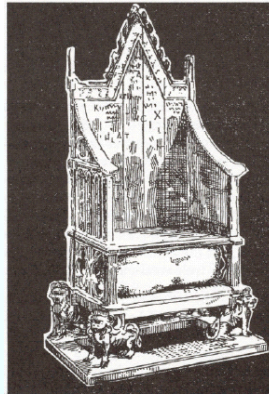
- วันอังคารที่ 12 ม.ค.21 ระลึกถึง บุญราศีนิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง พระสงฆ์และมรณสักขี
- วันพุธที่ 13 ม.ค.21 ระลึกถึง น.ฮีลารี พระสังฆราชและนักปราชญ์
- วันอาทิตย์ที่ 17 ม.ค.21 สัปดาห์ที่ 2 เทศกาลธรรมดา

เรื่องน่ารู้ของคริสตชน

สัญลักษณ์ในคริสต์ศิลป์

หมวด 7 วัตถุที่ใช้ในศาสนพิธี (Religious Objects)

อาสนะ (Throne, Cathedra) อาสนะหรือเก้าอี้ประจำตำแหน่งพระสังฆราช เรียกว่า “คาเทดรา” เป็นสัญลักษณ์แห่งเกียรติภูมิของพระสังฆราชมาตั้งแต่ยุคแรกๆ อาสนะในยุคปัจจุบันตั้งอยู่ทางด้านซ้ายของสัการสถานในโบสถ์เซนต์ปีเตอร์ที่โรม ซึ่งยังคงตั้งอยู่ตรงตำแหน่งที่เคยตั้งในอดีต ในสมัยโบราณ “คาเทดรา” เป็นที่ที่ครูใช้นั่งสอนหนังสือ คำว่า อาสนะ ได้ชื่อตามนี้ คำว่า อาสนวิหาร อันเป็นโบสถ์ประจำตำแหน่งของพระสังฆราช และถือกันว่าเป็นโบสถ์ที่สำคัญที่สุดในสังฆมณฑลก็มีที่มาจากคำว่า “คาเทดรา” เพราะอาสนวิหารเป็นที่ตั้งอาสนะ อันเป็นสัญลักษณ์แห่งอำนาจของพระสังฆราชในกิจการต่าง ๆ รวมทั้งอำนาจในการตัดสินคดีความ

ข่าวกิจกรรมวัดบางแสน

พิธีมิสซาแรกในปี 2021 ของพระสันตะปาปาฟรานซิส ในวันสมโภชพระคริสตเจ้าแสดงองค์

(พุธที่ 6 มกราคม 2021) หลังจากที่ท่านไม่ได้ออกมาประกอบพิธีใด ๆ ในวันส่งท้ายปีเก่า และวันปีใหม่ (สมโภชพระนางมารีย์พระชนนีพระเจ้า)

ข้อคิดสะกิดใจ

ความหวัง

หลายปัญหา เกิดจากคน อุดหนุน
 เพราะทุกคน ต่างความคิด ต่างจิตใจ
 อย่าท้อแท้ กับชีวิต ที่มืดหวัง
 แม้วันนี้ มีปัญหา อย่างมากมาย

เกิดมาอยู่ คู่กับคน อุดหนุนไหว
 เราอยากได้ เขาอยากเด่น เห็นมากไป
 ฟ้ามืดยังมีสว่าง กลางคืนหาย
 ไข่เลวร้าย สบายดี มีแน่นอน

ประชาสัมพันธ์

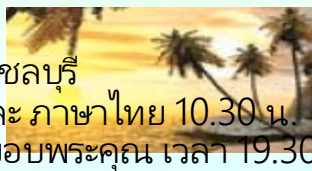
อาทิตย์ชวนคิด

รักพระเจ้าสุดดวงใจ

มีสองสิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงเน้นแก่เราในฐานะผู้ที่ติดตามพระองค์คือ **ประการแรกเราต้องรักพระเจ้าสุดดวงใจ** และพร้อมที่จะหันหลังให้กับบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ ที่จะเป็นอุปสรรคในการติดตามพระองค์ **ประการที่สอง เราต้องพร้อมที่จะแบกกางเขนติดตามพระองค์** โดยยอมรับความทุกข์ยากลำบากในชีวิตของเราเพื่อปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้า และบนหนทางกางเขนแห่งความรักต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ จะนำเราไปสู่สิริมงคลแห่งการกลับคืนชีพและชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสตเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

วัดแม่พระเมืองลูร์ด บางแสน

เลขที่ 167 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
วันอาทิตย์ พิธีบูชาขอบพระคุณ ภาษาอังกฤษ เวลา 09.00 น. และ ภาษาไทย 10.30 น.
วันศุกร์ต้นเดือน วันเสาร์ นพวารแม่พระนิจจานุเคราะห์ และพิธีบูชาขอบพระคุณ เวลา 19.30

เมิดทรายใต้พระแท่น

♥ 6 มกราคม 2021 ตามปฏิทินจารีตคาทอลิกทั่วโลก คือ **วันสมโภชพระคริสตเจ้าแสดงองค์** – เป็น **แสงสว่างนำทางสู่ความรอดพ้น**

♥ วัดเรา เช่นเดียวกับวัดอื่น ๆ ทั่วประเทศ จัดมิสซาไปแล้วเมื่อวันอาทิตย์ที่ 3 มกราคมที่ผ่านมา
♥ ข่าวสารของวันสมโภชนี้คือ เจ้าพระยาทั้ง 3 นั้น เมื่อได้บวชบั้น มั่นใจ ในการแสวงหา “องค์ความรอด” ต้องพบกับอุปสรรคมากมาย เป็นต้น เล่ห์เหลี่ยมของเฮโรด แต่ในที่สุด พวกท่านได้พบ ได้นมัสการ ได้ถวายบรรณาการ และที่สำคัญยิ่งคือ คำเตือนใจจากเบื้องบนว่า อย่ากลับไปหากษัตริย์เฮโรด..... พวกท่านจึงกลับไปบ้านเมืองของตนโดยทางอื่น

ข้อควรคิด

1. ท่านทั้ง 3 ออกจากประเทศชาติบ้านเมืองของท่าน เพราะเห็นดาวดวงหนึ่งปรากฏ – อันว่าดาวนั้น ดูได้ เห็นได้ในยามค่ำคืน เวลากลางวัน เหล่าดวงดาวก็ยังมีอยู่ แต่มองดูก็ไม่เห็น ดาวดวงนั้น สุกใสพิเศษกว่า หมู่ดาวเหลือคณานับบนฟ้า.... ทั้ง 3 ท่านต่างเลือก ดาวดวงเดียวกัน จากสถานที่ในบ้านเมืองของท่าน – โดยไม่ลังเลสงสัยที่จะเลือกไปติดตามดาว ดวงอื่น
2. ดาวนั้นนำพาท่านไปพบกัน – คงมีการพูดคุย แลกเปลี่ยน – แบ่งปันประสบการณ์บนเส้นทาง – และตกลงจะร่วมทางกัน
3. ดาวนั้น นำพาท่านไป สู่กรุงเยรูซาเล็ม – และไปจนถึงราชวังของกษัตริย์เฮโรด – อะไร ๆ ดูเหมือนใกล้จะสำเร็จแล้ว..... แต่ท่านก็ยังไม่ได้คำตอบ ยังไม่พบบุคคลเป้าหมายที่ท่านแสวงหา.... แต่ท่านได้รับกำลังใจจากเฮโรดว่าจะไปนมัสการ ‘องค์ความรอด’ ด้วยตนเองเช่นกัน – หากพวกท่านไปพบแล้ว.... กลับมาบอกให้ทราบ.... ช่วงเวลานั้น ดาวนั้นหายไป ไม่ปรากฏ ท่านทั้งหลายอาจจะสงสัยสงสัยไม่น้อย
4. หลังจากออกจากราชวังของเฮโรด ดาวดวงนั้นก็กลับมาปรากฏให้เห็น และนำท่านทั้ง 3 ไปสู่ เบธเลแฮม จนได้พบ – นมัสการ – และถวายบรรณาการแด่ “องค์ความรอด”
5. ท่านปิดเหลือล้น และได้รับคำเตือนว่า อย่ากลับไปหาเฮโรด เพราะเขาตั้งใจจะทำลาย “กุมารน้อย” องค์นี้ – พวกท่านจึงเดินทางกลับ.... ด้วยเส้นทางอื่น

ข้อพิจารณา

- ♥ ในโลกที่มีดমনของคนเรา แสงของดาวดวงนั้นคือ พระคริสต์ยังทรงอยู่ – แสงสนุกสนานของโลก อาจบดบังพระองค์ แต่ให้เรามั่นใจว่า พระองค์อยู่ที่นี้เอง
- ♥ เส้นทางชีวิตที่แสวงหาพระองค์ มีอุปสรรค สิ่งกีดขวาง ความสงสัย ความท้อแท้.... แต่ความมุ่งมั่น.... จะนำพาเราผ่านไปได้
- ♥ ความสำเร็จของโลก (ราชวัง - เฮโรด) อาจเป็นเป้าหมายลวง ที่มีเล่ห์เหลี่ยม เพื่อกำจัด ดาวดวงนั้นให้ดับแสงไปจากชีวิตของเรา
- ♥ ราชวัง ไม่ใช่ รางวัล ของความสำเร็จ แต่ถ้าพักสัตว์ ต่ำต้อยนั้นแหละ เป็นจุดหมายแท้จริง – เพราะพระองค์ “องค์ความรอด” ประสูติที่นั่น
- ♥ พบแล้ว... พาให้ใจเป็นสุข... นมัสการ... ถวายบรรณาการ จากพื้นที่ในหัวใจของเรา ให้พระองค์มาประทับและนำพาเราต่อไป ในเส้นทางที่จะทำให้เรารอดพ้น – อย่ากลับไปหาเฮโรด (เจ้าเล่ห์) แต่จงเดินในเส้นทางใหม่นี้กับ “องค์ความรอด” เกิด
- ♥ ขออย่าทำให้ปีใหม่ กลายเป็นปีเก่าเร็วนัก ด้วยชีวิตเก่า (ด้านไม่ค่อยดี) ที่เรายังนำเข้าไป นำข้ามเข้าสู่ปีใหม่นี้ นะครับ

เจ้าวัด

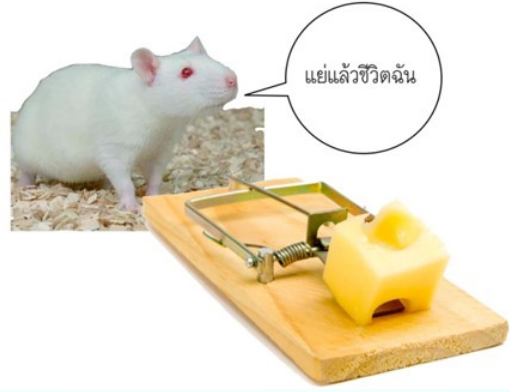

นิทาน ความคิด คติสอนใจ

กับดักหนู

หนูตัวหนึ่งแอบมองลอดรอยแตกของกำแพง เพื่อดูว่าชาวากับภรรยาของเขาแกะห่ออะไร "จะเป็นอาหารอะไรหนอ" เจ้าหนูสงสัย มันแทบล้มทั้งยืน เมื่อรู้ว่าสิ่งนั้นคือ 'กับดักหนู' มันจึงวิ่งหัวซุกหัวซุนไปที่ทุ่งนา แล้วส่งเสียงร้องเตือน "มีกับดักหนูอยู่ในบ้าน! มีกับดักหนูอยู่ในบ้าน!" แม่ไก่ร้องกุกๆ และค่อยๆเข้าไปมา มันผงกหัวขึ้นแล้วพูดว่า "คุณหนู นี่คงเป็นเรื่องเศร้าสำหรับเธอ แต่มันไม่มีผลอะไรกับฉันหรอกนะ อย่า กวนใจกันเลย"

เจ้าหนูวิ่งไปหาหมูและบอกแก่มัน " มีกับดักหนู อยู่ในบ้าน! มีกับดักหนูอยู่ในบ้าน! " หมูเห็นออกเห็นใจ แต่ก็พูดว่า " ฉันขอโทษนะคุณหนู แต่ฉันคงทำได้แค่สวดมนต์เท่านั้น ไม่ต้องห่วงฉันจะ สวดมนต์ให้เธอด้วย" เจ้าหนูวิ่งไปหาวัว และพูดว่า " มีกับดักหนูอยู่ในบ้าน! มีกับดักหนูอยู่ในบ้าน! " วัวตอบว่า " โธ่! คุณหนู ฉันก็เสียใจด้วยนะ แต่มันไม่เห็นเกี่ยวอะไรกับฉันนี่"

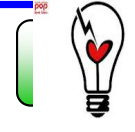

ดังนั้น เจ้าหนูจึงกลับบ้าน นอนลงและเศร้าใจเหลือเกินที่จะต้องเผชิญหน้ากับกับดักหนู เพียงลำพัง กลางดึกคืนนั้น เสียง ๆ หนึ่งดังก้องไปทั้งบ้าน - ฟังเหมือนเสียงกับดักหนูได้จับเหยื่อของมันแล้ว ภรรยาของชาวนารีบรุดไปดูว่าอะไรที่ถูกจับ ในความมืดนั้นเธอไม่เห็นว่ามีพิษถูกกับดัก นั้นหนีบทางเอาไว้ จึงกัดภรรยาของชาวนา ชาวนาจึงรีบพาเธอไปส่งโรงพยาบาล ตอนกลับบ้านเธอมีไข้สูง ใครๆ ก็รู้ว่าเราต้องพยาบาลคนป่วยด้วยซุปลั้ ดังนั้นชาวนาจึงหิ้วขวานเดินไปที่ทุ่งเพื่อทำ หาวตฤติบหลักของซุปลั้ แต่อาการป่วยของภรรยาก็ยังไม่ดีขึ้น เพื่อนฝูงและเพื่อนบ้านต่างมาเยี่ยม มดูใจ เพื่อเลี้ยงอาหารพวกเขา ชาวนาจึงฆ่าหมูซะ ภรรยาของชาวนาจึงไม่หาย ในที่สุดเธอก็ตาย ลง ผู้คนมากมายต่างมางานศพของเธอ

ชาวนาจึงฆ่าวัวเพื่อให้ได้เนื้อมากพอมาล้างแบก เจ้าหนูมองลอดรอยแตกของกำแพงด้วยความเสียใจสุดแสน

คราวหน้า หากคุณรู้ว่าใครสักคนกำลังเผชิญปัญหาและคิดว่าไม่เกี่ยวกับคุณสักหน่อย จำไว้นะว่า เมื่อพวกเราคนใดคนหนึ่งถูกคุกคาม เราทุกคนต่างตกอยู่ในอันตราย! เพราะทุกคนล้วนเกี่ยวพันกันอยู่ในการเดินทางที่เรียกว่า 'ชีวิต'

เราต้องคอยเผื่อแผ่แก่กันและกัน และพยายามให้กำลังใจอีกคนเข้าไว้
จงบอกต่อข้อความนี้ให้แก่คนที่เคยช่วยคุณและบอกให้เขารู้ว่าเขาสำคัญต่อคุณขนาดไหน
จำไว้เถอะ เราแต่ละคนก็คือสายสัมพันธ์บนผืนพรหมของผู้อื่น
นั่นเป็นเหตุผลที่ชีวิตของเราถูกถักทอเข้าไว้ด้วยกันไงล่ะ

กลุ่มหนังสือพัฒนาจริย

ชีวิต "นักศึกษา" คนหนึ่ง (ตอน 1)

ผมก็ไม่แน่ใจว่าชีวิตการเป็น "นักศึกษา" ของแต่ละคนมีเรื่องราวอะไรน่าจดจำ แต่เรื่องนักศึกษา คนที่ผมจะเล่าต่อไปนี้ อาจจะมีชีวิตการเป็นนักศึกษาที่ไม่เหมือนคนทั่วไปนัก อย่างไรก็ตาม พักเรื่อง มุมคิดเขียนบทความเรื่องเล่า เบา ๆ อ่านสบาย (มั้ง) กันบ้างก็ดี ชีวิตนักศึกษาของ "นาย" คนนี้อาจมีความโลดโผน เห็นอคความ คาดหมายอยู่บ้าง แต่คงไม่ได้เล่าในมุมนี้ ย้อนไปวัยประถม เขา ไม่ได้เป็นเด็กตั้งใจเรียนเอาเสียเลย ดูเหมือนเด็กสมาธิสั้น ดูมีความ เป็น "โตะโตะจ้ง" อยู่ไม่น้อย... (วรรณกรรมญี่ปุ่น เรื่องราวของ เด็กหญิงวัย 6 ขวบที่ชื่อ โตะโตะ เธอชอบอยู่ในจินตนาการของตัวเองเวลาเรียนหนังสือ จึงโดนไล่ออกจากโรงเรียนเพราะรบกวน สมาธิเพื่อนคนอื่น)

เขาจะเอาแต่วาดการ์ตูน มีสมุดเก่าที่เอาไว้วาดการ์ตูน โดยเฉพาะเสมอ ถ้าไม่วาดการ์ตูน ก็ชวนเพื่อนคุย โดนครูดุบ่อย ๆ แต่ผลการเรียนกลับไม่แย แม้ไม่ถึงกับได้ที่ 1-2 แต่ก็อยู่ราวที่ 4-5-6 ตลอด โทม่าชั้นมัธยม ก็ไม่ต่างกัน ที่ยังห่างเล่นกับเพื่อน และไม่ตั้งใจเรียน แต่เหมือนจะหนักข้อกว่าเดิม เพราะโดนครูไล่ออกนอกห้องบ่อย ๆ โทษฐานรบกวนเพื่อน คนอื่น ซึ่งผลการเรียนตอนนี้ไม่ได้ดีเหมือนสมัยประถมแล้ว อยู่ในระดับเอาตัวรอดจบมาได้แค่นั้น...

เขาอาจไม่ได้ตั้งใจที่จะ "ไม่ตั้งใจเรียน" เท่าที่จำได้เขาเริ่มมีความเป็น "นักศึกษา" ด้วยตนเองไป แล้ว เขาทำการบ้านด้วยการดูตัวอย่างในหนังสือ เขาเข้าสอบก็จากการอ่านหนังสือเอา เพราะใน ห้องเรียนน้อยนักที่จะฟัง หรือสนใจสิ่งที่ครูสอน และเขาไม่มีคนในครอบครัวมาคอยสอนให้อีกด้วย... เมื่อถึงวัยนักศึกษาจริง ๆ (เข้ามหาลัยฯ) คำว่า "นักเรียน" อาจไม่เหมาะกับเขา แต่ "นักศึกษา" โดย อย่งยิ่ง ศึกษาด้วยตัวเองนั่น มันเริ่มกลายเป็นเรื่องถนัด การเข้ามหาลัยเปิด อย่างรามคำแหง จึงดู เป็นอะไรที่เหมาะสมดี

แต่ไม่เลย เพราะเขาใช้เวลาส่วนใหญ่ในชีวิต นักศึกษาวิชาการ ไปเป็น นักศึกษาวิชาชีวิต มากกว่า และไม่ได้มีชีวิตนักศึกษาแบบในรั้วมหาลัยอย่างที่ควรจะเป็น เทียบกลางคืน อบายมุข และ ผู้หญิง คือสิ่งที่วนเวียนในวัยนั้น แม้หลายคนจะมองว่า วัยนักศึกษาของหลายคนก็มีเรื่องนี้ แต่สำหรับ เขามันเรื่องนี้เสีย 90% เพราะแทบไม่เคยเข้าชั้นเรียน ไม่เคยอ่านหนังสือ นอกจากก่อนสอบ 1-2 วัน

ที่เด่นชัดว่าเหมือนไม่มีชีวิตนักศึกษาคือ การแทบไม่มีเพื่อนใหม่ใหม่มาลัย แต่สิ่งหนึ่งที่ยังเป็น ข้อดีคือ ยังคงชอบอ่านหนังสืออื่น ๆ ชอบ คอมพิวเตอร์ และสนใจคิดวิเคราะห์เรื่องราวรอบตัว

คงไม่ลงรายละเอียดความไร้สาระในช่วงเวลานั้น แต่มันก็ใช่ที่ไม่ได้อะไรมา เขาได้ประสบการณ์ เรียนรู้หลายสิ่งอย่าง แม้มันจะทำให้เสียเวลาชีวิตไปมากก็ตาม เพราะผลอ่อนน้อยเดียวก็ 4 ปีเข้าไป แล้วที่การเรียนมหาลัยฯ ไม่เข้าใกล้คำว่า "จบ" สักนิดเดียว